

יעקב לשיצ'ינסקי על ההתיישבות ברוסיה

מהורה אינה רשאית לראות בעובדה זו
אלא ריאקציה.

ב) היבסקציה אמרה להגשים חפץ
קיד קומוניסטי חשוב בבואה להפוך את
אלפי הבטלנים, שנצטברו בערים ובעיי-
רות, אולם המציאות מסחה על סניהם
כי דוקא אלה לא התרצו לעבור לעבוד-
ה והתמידו בקלקלתם, בעוד שבעלי
מלאכה ומוערים כוננו את צעדיהם
הכפרי, מיותר להעיר, כי הפיכת האלי-
מנט הפרוליטארי עירוני לאכרים זעירים
אינה לפי מעמם וכונתם של אנשי
היבסקציה ואין פלא, שמלאכה זו שהם
עוסקים בה בעל כרחם אינה נורמת
להם הנאה יתירה.

ג) חכניות ההתיישבות נחקלו בחוסר
קרקעות וכספים וגחחזיר, כי גם התכניות
הסוציאליסטיות והצנועות לא התגשמו
במלואן אלא בעבור עשרות בשנים.
באוקראינה אפשר לישב רק אי אלה
אלפים וארבת קרים מצריכה הכשרה
קודמת, שהוצאות מרובות כרוכות בה
והיא אינה יפה לפלחה המפרנסת את
בעליה ומעמירה אותו ברשות עצמו.
הארסה הזו מוכשרת לנידוליות רבות
שעבודם קשת ובלתי במיה ואשר סכנות
צפויות לו מהיותו חלוי בשוק העולמי
וחנודותיו. מלבד זה נשקפת הסכנה של
עבודה שכירה, אשר תהפוך את המתיישב
למנצל החי על השכונם של אחרים.

ד) הסיסמא של רימוגליקה יהודי-
דית המורסה עתה על גם מעידה, כי
בלוזוננים קומוניסטיים סופשמים לא
סני, שלא יחכן להלהיב את המוני בית-
ישראל בלי סיסמה לאומית, העלולה -
אנב אורחא - כרום את קרן ההתיישבות
אצל בעלי הכיס בחו"ל, בוועידת היב-
סקציה לא דנו אפילו, כיצד למעט את
הערכין הקומוניסטיים בין המתיישבים.

ההתיישבות גדלה, כנראה, עד אין
חקר ונקל להבין מה רבתה אכזבתם
של אלה, שהאמינו בתופלכם בכל
התקוות הנמרזות, שנחלי בהתיישבות
הזאת, משום כך מנסים עתה להפנות
את הלבבות לאינדוסטריאליזציה, אולם
גם כאן אינם הדגרים כשורה, צירי-
הפרובינציה גוללו מעל בימת הוועידה
היבסקית המונה ענומה, התכרה, כי בהר-
שת הכברה אין עקבות היהודים נכרים אלא
במדה קטועה, בתעשית המהכה או במכ-
רות ישנם אמנם יהודים, אך משמשים
הם בחור פקידים, משרתים, לבלרים
מנהלים, אולם פועלים מסש נעדרים
כמעט לגמרי, וגדולה השאיפה להגירת
ומוצא אין.

ב. פארווערסטי עומד יעקב לשי-
צ'ינסקי במאמר מפורט על מצבה של
ההתיישבות היהודית במסס'ר וזוהי חפי-
צית דבריו:

בימי הריצה המבוהלת של החור-
רים בתשובה לרוסיה נמנע מחבר המא-
מר להשמיע את קולו והמתין עד שתשי-
התק ההסולה, עתה שנים אחד אחד
אחוזי הנוכלים ומדברים כיתר ענוה
מבראשונה, קצתם רואים בפעולה ההת-
ישבותית הזו את השמש בנבורתה וקצי-
הם אין מוצאים בה הצלת מסש בשביל
אוכלוסי ישראל המרובים היושבים בר-
סיה באין משה לחם, ועידת הנעוערדי,
וביחוד ועידת היבסקציה, גם הם למרו
מעט ענוחנות בנואם לדבר בעניני ההת-
ישבות, כי מסקה - כנראה - ההתלהבות
שהיחה מצויה עם ראשית העבודה.
היבסקציה נוכחה לדעה, כי שאלה היהודי-
דים ברוסיה היא מסובכת לאין שיעור
ולא יתכן להתירה, לרבות ניגודיה וסת-
רותיה הרבים, במליצה או במיסמא נאה.
נאמת לא בקשה היבסקציה מעולם
אחרי פתרונים רציניים, בהיותה נתונה
בראשה ורובה במלחמת קודש נגד
המילה, החיפה וכו', לרגל ההזנחה הפ-
לילית הזו נעשו נסיונות ההתאכרות
הראשונים של היהודים מתוך העדר-
סדרים מוחלט וכלא השגחה ופיקוח, מה
שגרם לחקלות, נזקים ובהלה, או גבראו
איים יהודיים זעירים בתוך הישוב הנכרי
הנדול ואז ירדו למסיון אפשרויות
רבות, שהן בחינת אברה שאינה חוזרה
לעולמים, רק אחרי שזעקה השבר של
המוני ישראל הגיעה למרום קצה ואחרי
שהגוינום פתח בעבודה, נזכרה גם היב-
סקציה ונצטרפה למפעל, למען האמת
צריך להודות, כי במדה ידועה הגדילה
היבסקציה לעשות, אולם בזמן האחרון
פגה התלהבות הקודמת והשתררה קרי-
רות ומפת נפש, בוועידת הנעוערדי
צהלו כולם, הגויים, האורחים בחו"ל,
ורק היבסקים ישבו אנלים וחפוי ראש,
אכזבה זו שירדה עליהם באה מכמה
טעמים:

א) היבסקים נוכחו, כי למרות
רצונם ונבואתם אין בין ההתיישבות הזו
ובין הקומוניזם ולא כלום, לפתחילת
שכו את מנמחם בקולקטיבים, שמהם
עתיד לצאת האכר הקומוניסטי הנאמן
לחעודהו, אולם הקולקטיבים נתפזרו
ללא שריד ונשאר קיים ועומד הטיפוס
של בעל בית זעיר על כל יהודותיו
ומנרעותיו, אשר ישמור על האופי הפי-
רמי של משקו, הפיסה קומוניסטית